

már a gyermekkorában is kevés volt. Esetleg az, hogy honnan tudhatta mindezt a nagyapja. S bár ekkor már hozzá volt szokva a különleges égi nevekhez is, az is igaz, hogy némelyekben továbbra is kételkedett. Ilyen volt például a Fiastyúk. Ez nem látszott minden este, ahogy a Göncölszeker se, de akkor, azon az estén, ahogy a Tejút is, látszott.

– Ott viszik a tejet? – kérdezte. Mert el tudta képzelni, hogy az égi mezőkön is valakik legeltetik a tehenet, de mert a nagyapja elsötétülő arcát még a holdfényben is látta, javított: – Tejből van? – álmétkodott. S még meg is toldotta: – Attól olyan fehér?

– Attól – mondta a nagyapja. – Abból! Az eszed tokja! A te eszed meg fából.

Egy kicsit morcosan hallgatott, mintha felesleges

lenne magyarázkodnia, aztán megbékélve mégis folytatta:

– Jól van, no! Még kicsi vagy, beszélhetsz összevissza, de jó, hogyha tudod: a Tejút Csaba királyfi csillagösvénye!

– Ne beszéljen – mondta ő.

– De, így igaz – mondta a nagyapja: – Attila hun király fiának, a mi őseinknek az útja. – Elhallgatott, merengve nézte az égboltot, talán Csaba királyfi érkezését várva, még fel is sóhajtott. – Egyébként is – fűzte hozzá –, az Isten mosolyog minden csillagról.

És ő, miközben nézte a hatalmas, csillaghullással tarkított, szikrázó égboltot, a világmindenséget, ahogy a nagyapja még mondta, szinte elszédült a nagyapja sok tudásától.

TAMÁS MENYHÉRT

Hetven íjas év

Ferencz István avasi templomfalára

*Elég egy íjas gondolat,
máris égostromlón
ajánlkozik a tér,
nőhet, nyújtózhat
a vakmerő fal –
elég egy fölkiúzó pillantás,
elsóhajlik a tegnapidő,
el a réviült látóének,
elég a naptűz
Tornyos fénylete,
cseréli magosát a remény,
sóhaját a föld,
hitül, visszahitül
fennségéhez a lélek.*

*Elég egy íjas akarat,
házat, imát szól a szó.*

Gyolcsünne

Kiss Annának

*Akinek ennyi forrást
adott az Isten,
világmélyt; szívet-
leket telítsen,
akinek tüzet
adott az Isten,
álmot, Égnapot,
orcát derítsen,
és akinek büvigét
adott az Isten,
a mesemás má-
sára tekintsen.*

*Akit szárnyra emelt,
tartsa meg az Isten!*

J. A.

*Költő volt,
világszemű.*